

slaget til Tillægsbevilling for ovennævnte Finansaar.“ Dersom nu Højremindretallet i Landstinget bliver ved at fastholde sin Opfattelse, at Kommunerne skulle have det hele Tilskud paa 1½ Mill. Kr., er Stillingen den, at der behøves ikke ret mange Stemmer til, for at et Forslag paa Tillægsbevillingsloven om at nedsætte det f. Eks. til de 300,000 Kr., som foreslaas bevarede for Fremtiden, kan blive nægtet. Jeg anser den Situation for ret nærliggende. Socialdemokratiet er Modstander af at beskære det Tilskud, Kommunerne i Øjeblikket faa. Vi ville stemme imod det paa alle de Stadier, hvor der bliver Anledning dertil. Det første Stadium bliver, naar vi komme til Behandling af den kommunale Skattelov, hvor Statstilskuddet til Kommunerne staar opført. Der ville vi selvfølgelig stemme mod dets Nedsættelse, og den naturlige Følge deraf vil blive, at naar det Spørgsmaal kommer til at foreligge til Afgørelse, hvorvidt man vil nedsætte paa Tillægsbevillingsloven det Beløb, som er opført paa Finansloven, ville vi ogsaa sige: Nej, det ville vi ikke være med til, Kommunerne bør beholde dette Tilskud. Og naar vi gøre det, bliver der et Flertal derfor, og saa staa vi atter i den Situation, at Regeringen bliver nødt til at bøje sig for Landstingets Opfattelse.

Vi skulle regne med, at Kunstopolitik vil ikke i Længden kunne bære Sagerne frem. Vi skulle regne med Realiteter, og dersom vi vente, hvad jeg venter og haaber, at Folketingets Politik, den almindelige Valgrets Politik, skal blive den sejrende i de kommende Aar, maa vi bygge den paa Realiteter, bygge den paa demokratiske Principper og lægge den saaledes til Rette, at Demokratiet ikke ved de Afstemninger, der komme, er med til at forkludre Stillingen i Realiteten, saa de ikke kunne stemme saaledes, som de konstitutionelt set ønske det, fordi de derved komme til at stemme imod det, de i Realiteten ønske at gennemføre. En saadan Politik lader sig ikke i Længden opretholde.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) udtalte som sin Opfattelse, at for saa vidt Lovforslaget om Nedsættelse af Kommunitilskuddet, der nu ligger i Landstinget, ikke skulde blive vedtaget, vilde det Lovforslag om Nedsættelse af Bevillingerne til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme, som ligger i Folketinget, heller ikke blive vedtaget. Jeg ønsker ikke, at denne Opfattelse

skal brede sig. Som Ordfører for Udvalget angaaende Lovforslaget om Ændringer af Husdyrloven skal jeg derfor sige, at Udvalget har af al Kraft arbejdet paa at fremme Lovforslaget, og jeg kan oplyse, at Udvalget har allerede for flere Dage siden afgivet foreløbig Betænkning, som er overgivet til Ministeren. Vi ville fremme Lovforslaget af al mulig Kraft, og der er ingen som helst Forbindelse — og jeg er vis paa, at ingen af Udvalgets Medlemmer nogen Sinde har tænkt sig, at der skulde være nogen Forbindelse — mellem dette Lovforslag og Lovforslaget om Nedsættelse af Kommunitilskuddene.

Dinesen: Jeg har ikke udtalt det som noget, jeg betragtede som givet, men som noget, jeg befrygtede. Det forekommer mig, at Lovforslaget om Kommunitilskuddet har ligget i Landstinget saa længe, at det nu, da Samlingens sidste Dag ikke kan ligge saa langt borte, kan befrygtes, at det ikke skulde kunne naa her ned, inden Samlingen slutter.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) fremhævede i sin første Tale i Dag, at efter hans Formening betød dette, at Finanslovsforslaget kom herved uden Kultoldanmærkningen, et Nederlag for Folketinget. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har en noget anden Opfattelse, idet han specielt vilde fremhæve, at dette betød et Nederlag for Finansministeren. Under Trykket heraf fremsatte Finansministeren nu et Slags Forsvar for sin Stilling i denne Sag, gaaende ud paa, at han havde beholdt Anmærkningen, fordi han vilde hindre, at der fremkom yderligere Forsøg paa at reformere Toldloven stykkevis. Dette Udsagn af Finansministeren lød ikke meget troligt, i alle Tilfælde ikke, naar man læser hans Tale her i Tinget den 20. Oktober ved første Behandling af Finanslovsforslaget, hvor han kom ind paa Kultoldanmærkningen. Da fortalte han sandelig noget andet, idet han udtalte følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere: „Jeg skal ikke have det mindste imod, naar jeg kommer til Forhandling med Folketingets Finansudvalg, og dette skulde ønske det, at stille et Ændringsforslag, hvorefter denne Anmærkning falder bort paa Finansloven, og der i Stedet derfor stilles et særligt Lovforslag. Jeg skal have den Fornøjelse at forhandle med